

Opera suspicionată (OS)
Suspicious workOpera autentică (OA)
Authentic work

OS	ȚONE, Cătălin. Dimensiunea traficului și consumului ilicit de droguri. Factori de potențare a fenomenului. In: <i>Univers strategic - Revistă Universitară Română de Studii de Securitate</i> . Nr. 1/2010. p.217-233.
OA	OLTEANU, Gabriel Ion (director proiect). <i>Metodologie criminalistică. Structurile infracționale și activitățile ilicite desfășurate de către acestea</i> . București: AIT Laboratories 2008. ISBN: 978-973-88201-2-8. p.182-188.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.217:01 – p.233:00

p.182:04 - p.188:29

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: p.72:00 semnifică textul de la pag.72 de la începutul până la finele paginii.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspționată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspționate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspționată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspționate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspționată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratate care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

DIMENSIUNEA TRAFICULUI ȘI CONSUMULUI ILICIT DE DROGURI. FACTORI DE POTENȚARE A FENOMENULUI

Drd. Cătălin ȚONE¹

One of the most spreaded myths is the one that finds ourselves in the middle of „a drug epidemic” . The drug production and traffic represents one of the most active forms of manifestation of the international organized crime . The profits obtained through this activity, activity that surpasses most legal businesses, have caused the appearance of tens and hundreds of criminal groups besides the traditional mob organisations, groups that focus themselves on the production and traffic of drugs. Worrying is the fact that, in some countries, these activities take place under the tolerant eyes of the authorities, premis for criminal organisations to own thousands of hectares of land on which they grow drug plants, and to hire protection groups, chemistry specialists, computer specialists, economists, even logistics, submarines and helicopters necessary for their criminal activities.²

Cuvinte cheie: droguri, traficanți, organizații, criminale, transfronaliere

1. Zone generative ale lanțului narcotraficului

În Africa, Asia și America Latină, banii obținuți din vânzarea drogurilor ilicite sunt folosiți la achiziționarea armelor și la sprijinirea războiului și a rebeliunii³.

Odată cu dezvoltarea societății și înflorirea științei, s-a amplificat chimia alcaloizilor, având ca urmare obținerea unor substanțe cu efecte mult mai puternice decât plantele din care provin, fapt care a impulsionat și traficul de droguri. Intuind posibilitatea de câștig fără muncă și exploatând slăbiciunile ființei umane, anumiți indivizi s-au lansat în una din cele mai nocive afaceri, traficul ilicit de droguri.

În prezent, producția și consumul de droguri au cunoscut o explozie extraordinară, explozie ce a decurs din profiturile obținute în urma traficului ilicit de către organizații infracționale bine puse la punct. Vechile locuri geografice unde

¹ Doctorand în științe militare.

² Raport de evaluare a fenomenului drogurilor în România, Agenția Națională Antidrog, București, 2004

³ Raportul Organului Internațional de Control al Stupefiantelor, ONU, 2005

se cultivau plante din care se obțineau droguri au atras atenția traficantilor care au preluat acest obicei, transformându-l într-o activitate organizată. Rutele traficului de droguri urmează de mult timp itinerare ocolitoare, folosindu-se zonele mai puțin frecventate și slab controlate.

Obiectivul traficantilor este acapararea marilor piețe de consum, limitând la minim riscurile de confiscare a drogurilor. Anumite zone de pe glob constituie încă de demult locurile de tranzit al traficului de droguri. Este cazul vechii rute a mătăsii și opiului, care constituia, încă din antichitate, o axă comercială esențială între Asia și Occident. Încă din anii '80, această rută, care trece prin Kashi (fostul Kachgar), între podișul Pamir și munții Tian Chau, în vestul Chinei, a redevenit o rută a drogurilor, potrivit spuselor președintelui Kirghizstanului, Astor Akalo⁴.

Regiunea montană situată la nordul frontierei dintre Thailanda, Birmania și Laos, cunoscută sub numele de „Triunghiul de Aur”, a fost acaparată de traficantii de droguri. Culturile mari au putut exista datorită zonei semisălbatică, populației seminomade, precum și inaccesibilității zonei, datorită vegetației sălbatice de junglă. Obiceiul locuitorilor acestei zone este acela de a arde pădurile, iar terenurile rezultate sunt cultivate cu mac opiaceu. După recoltare, terenul este părăsit, iar activitatea este reluată în altă zonă. Plantele sunt preluate de traficantii, care le prelucrează în laboratoare clandestine situate în apropierea culturilor, produsele obținute luând calea piețelor de desfacere. Toate eforturile autorităților de a împiedica culturile de mac opiaceu au fost sortite eșecului. Aceasta s-a întâmplat din cauza sărăciei populației care supraviețuiește din punct de vedere economic de pe urma acestor culturi, obținând venituri foarte mici (însă sigure), în comparație cu sumele finale rezultate din traficul de droguri. Împiedicarea cultivării de plante specifice în zonă nu a fost posibilă nici în urma intervenției în forță a autorităților. Instabilitatea politică din zonă, controlul acesteia din punct de vedere militar de către forțe care încurajează pe ascuns activitățile ilicite, precum și corupția factorilor de răspundere implicați în combaterea traficului din zonă, care atinge cote alarmante, sunt alți factori care nu fac încă posibilă eradicarea flagelului în acest colț de lume⁵.

Instabilitatea politică și militară și sărăcia în care se află populația au permis traficantilor de droguri să stăpânească și zona cunoscută sub denumirea de „Semiluna de aur”, zonă ce cuprinde Afganistanul, Pakistanul și Iranul. Aici, populația seminomadă, care se bucură de obținerea unor venituri sigure din traficul ilicit de droguri, cultivă pe suprafețe mari mac opiaceu și canabis, pe care traficantii le transformă în renumita „heroină persană”. Regiunea Matran din Pakistan, regiune aridă și puțin frecventată, loc de contrabandă, servește ca punct de plecare a exportării heroinei din „Semiluna de aur”. În Penjab și în regiunea de nord-vest a Pakistanului, se găsesc peste 800 de laboratoare clandestine. Acestea produc o heroină de calitate superioară ce alimentează piața națională și internațională. Acest drog este exportat

⁴ Ioan Dascălu (coordonator), Ștefan Prună, Marin-Claudiu Țupulan, Cristian-Eduard Ștefan, Laurențiu Giurea, *Organizația criminală a drogurilor*, Craiova, Editura Sitech, 2008, p.59

⁵ Alexandru Boroi, Norel Neagu, Valentin-Radu Sultănescu – op.cit., p.13